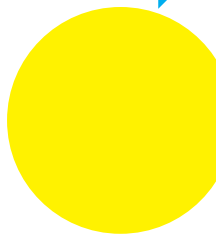

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

• مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۴ • نامبر: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۳ • روابط عمومی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر کستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارندة گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام‌علی (ع):

دانش، زندگی بخش جان است و روشن‌کننده خرد و میراننده نادانی.

غرالحکم: ۱۷۳۶.

فیلمی با بازی «الناز شاکردوست» برنده جایزه جهانی شد

فیلم کوتاه «مثل یک راز» به نویسندگی و کارگردانی سعید زمانیان و بازی الناز شاکردوست، جایزه ویژه هیات داوران جشنواره فیلم کوتاه اینچئون کره جنوبی را از آن خود کرد. سومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه اینچئون که ژانویه ۲۰۲۶ برابر با دی ۱۴۰۴ در شهر اینچئون برگزار شد، برای کرد هم آوردن و معرفی استعدادهای خلاق نوظهور از نقاط مختلف جهان ایجاد شده است. این جشنواره توجه ویژه‌ای به داستان‌سرایی بصری معاصر و شیوه‌های هنری مستقل دارد. **مهتر**

قطعه جدید ایران با صدای «حسام‌الدین سراج» منتشر شد

مرکز موسیقی ماوا تک‌آهنگ جدید و ملی میهنی خود را با نام «ایران» و با صدای حسام‌الدین سراج منتشر کرد. این اثر که با همکاری هنرمندان برجسته‌ای در حوزه شعر و تنظیم تولید شده، جدیدترین فعالیت این خواننده پیشکسوت در عرصه موسیقی کلاسیک ایرانی محسوب می‌شود. ترانه این قطعه توسط عبدالجبار کاکایی سروده شده و مسئولیت تنظیم و نظارت بر ضبط اثر نیز برعهده داود ورزیده بوده است. **ریتیم**

تدارک «نادر برهانی مزند» برای اجرای نمایش کوروش

نادر برهانی مزند از اجرای نمایش بزرگ دربارہ کوروش کبیر خبر داد. این نمایشنامه نویس و کارگردان تئاتر دربارہ تازه‌ترین فعالیت‌های خود در زمینه اجرای تئاتر گفت: «به زودی زندگی کوروش کبیر را در یکی از تالارهای بزرگ شهر تهران اجرا خواهیم کرد.» او درباره مراحل آماده‌سازی این پروژه گفت: «پژوهش و نگارش متن که حدود دو سال زمان برده، تمام شده و در حال گفت‌وگو اولیه با برخی گروه‌های طراح و بازیگران هستیم.» **ایستنا**

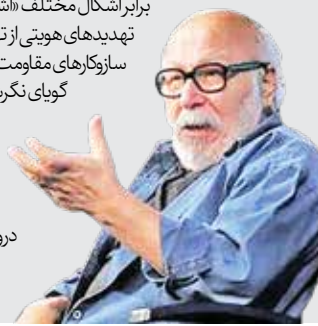

پروژه فرهنگی بیضایی در امتداد منطق فردوسی است

پروژه فرهنگی بیضایی در امتداد منطق فردوسی، اما با الیزار نمایش معاصر، شکل می‌گیرد. بیضایی باتکیه بر اسطوره‌های ماندگار سبزش، آیین کهن سوسون، واقعه کرپلا و کهن الگوی نمایش ایرانی (تعزیه) در چهار اثر محوری «دیباچه نوین شاهنامه»، «اشغال»، «روز واقعه» و «مجلس ضربت خوردن»، در پی بازسازی حافظه روایی ایران به مثابه سنگری در برابر اشکال مختلف «اشغال»، چه نظامی و چه فرهنگی است. در روزگاری که تهدیدهای هویتی از تهاجم نظامی اشغال فرهنگی جدی است، بازخوانی سازوکارهای مقاومت جمعی ضرورتی تحلیلی دارد. این تقابل هوشمندانه گویای نگرش اوست: مواجهه با مسائل پیچیده هویتی نیازمند «دقتی اسطوره‌ای» و «روش‌مندی ریاضی‌وار» است. «جمع شدن» و «درهم ضرب شدن» دو سطح از مقاومت را ترسیم می‌کنند: اتحادی کیمی و دفاعی و پیوندی کیفی و ساختاری که دشمن را از درون متلاشی می‌کند. بخشی از یادداشت علیرضا داوودنژاد، فیلمساز در خبرگزاری خیراتلاین

نقل قول

از رشد مخاطب تا ورود فیلم‌های ستاره‌دار

چراغ‌های روشن اکران

گزارش

نیلوفر ساسانی

گروه فرهنگی

اگر چند ماه قبل چشم‌انداز اکران بیشتر شبیه یک خط صاف و رقم رقی بود، حالا نشانه‌های ضربان داری از گیشه دیده می‌شود که می‌تواند امید را به سالن‌ها برگرداند: آمار مخاطب رو به افزایش است، فیلم‌های تازه با پتانسیل جذب تماشاگر در راهند و تجربه همین هفته‌ها نشان داده که وقتی چرخه اکران به ثبات نزدیک شود، مخاطب هم راحت‌تر تصمیم می‌گیرد به سینما برگردد. تمام این نشانه‌ها اما به یک مؤلفه گره خورده‌اند: اطمینان و اعتماد به ثبات این روند در اکران.

بازگشت سینما

به برنامه هفتگی مخاطب

مطابق آمار ثبت‌شده در سامانه سمفا،

در نهمین هفته سال (۱۲۴ اردیبهشت تا ۲ خرداد) سینماهای کشور میزبان ۲۷۰ هزار و ۷۴۱ مخاطب بودند و فروش هفتگی نیز به ۳۵ میلیارد و ۷۵۲ میلیون تومان رسید؛ آماري که از ادامه یک مسیر افزایشی حکایت دارد.

از سوی دیگر، ترکیب فیلم‌های پرمخاطب هم قابل توجه است: در همین هفته «ماجرای جویبی در جزیره جیمزباند» بیشترین تماشاگر را داشت و بعد از آن «انتیک»، «تهران کنارت»، «کفایت مذاکرات» و «تاکسیدرمی» قرار گرفتند. این یعنی مخاطب، دست‌کم در این مقطع - همچنان به تنوع و اکثش مثبت نشان می‌دهد و صرفاً یک ژانر، پرچمدار گیشه نیست. در یک تصویر کلی‌تر، شا ابتدای سومین ماه سال (۶۱۱ هزار نفر فیلم‌های اکران ۱۴۰۵ را دیده‌اند و فروش کل به ۶۴ میلیارد و ۴۱۴ میلیون تومان رسیده است. نکته امیدوارکننده در مجموع این داده‌ها این است که مخاطب در حال بازگشت به سینماست، اما برای ماندن اطمینان می‌خواهد: اطمینان از ثبات برنامه اکران، استمرار عرضه و اینکه فیلمی که بلیت آن

رامی خرد، فردا دچار تغییرات ناگهانی در روند نمایش نشود.

دو امید تازه گیشه و نقش ستاره‌دار بازگرداندن مخاطب

بعد از آنکه بخش قابل توجهی از فیلم‌های اکران نوروز و هفته‌های پس از آن نتوانستند موتور گیشه را روشن نگه دارند، حالا دو فیلم «زنده‌شور» و «استخر» به عنوان گزینه‌های جدی‌تر برای جذب مخاطب مطرح شده‌اند؛ هر دو با پیش‌شایسته فیلم و برنامه اکران در خرداد و اوایل تیر. «زنده‌شور» به کارگردانی کاظم دانشی، همان سبب‌آشنای او را ادامه می‌دهد: سینمای اجتماعی بر پایه موقعیت‌های واقعی و حساس، با تعلیق اخلاقی و انسانی. دانشی بعد از «علفزار» نشان داد بدست صدای صریح جامعه را پیدا و آن را به درام تبدیل کند. «زنده‌شور» هم با محوریت مأموریتی در ساعات پایانی پیش از اجرای حکم اعدام، ظرفیت درگیر کردن مخاطب را از همان نقطه آغازین دارد. مهم‌تر اینکه تعلیم از نظر بازیگر یک ترکیب کاملاً مخاطب‌پسند دارد: بهرام افشاری،

آمارهای گویند

مخاطب در حال افزایش است

وبازار اکران

دارد آرام‌آرام از حالت سکون خارج می‌شود.

از آن طرف، ورود «زنده‌شور» و «استخر» با ترکیب قابل توجهی از بازیگران چهره کارگردانان شناخته‌شده، می‌تواند یک نقطه‌مطف در خرداد و تیر باشد.

سارا بهرامی، حامد بهداد، امیر جعفری و شبنم مقدمی. حضور این چهره‌ها، مخصوصاً در شرایطی که تماشاگر برای انتخاب فیلم مردد است، می‌تواند مثل یک تضمین اولیه عمل کند؛ البته تضمینی نه بر مبنای کیفیت بلکه برای کنجکاوی و ترغیب به رفتن تا صندلی سالن سینما. در سوی دیگر، «استخر» به کارگردانی سروش صحت، روی یک سرمایه مهم حساب می‌کند: تجربه موفق صحت در ساخت آثاری که هم تماشاگر عام را جذب کرده‌اند و هم از نظر فضای روایی و بازی‌ها

مورد توجه قرار گرفته‌اند. بعد از «جهان با من برقص» و «صبحانه با زرافه‌ها»، حالا صحت با «استخر» یک برگ مهم رو می‌کند: همکاری دوباره با مهران مدیری بعد از ۱۸ سال. کنار او هم بازیگرانی مثل امین حیایی، سحر دولتشاهی، علیرضا خمسه، پانته‌آ پناهی‌ها، کاظم سیاحی و مجید یوسفی دیده می‌شوند. چنین ترکیبی برای گیشه ایران یک مزیت واقعی است، چون بخش قابل توجهی از مخاطبان از سینما، فیلم ستاره‌دار خوش ساخت می‌خواهند. اینکه در

یک بازه کوتاه فیلم‌هایی با حضور حامد بهداد، بهرام افشاری، مهران مدیری سحر دولتشاهی روی پرده می‌آیند، در عمل یعنی اکران با تکیه بر چهره‌های آشنا می‌کوشد موج تماشاگر را شکل دهد.

امید قابل دفاع

نه خوش‌بینی بی پشتوانه

آمارها می‌گویند مخاطب در حال افزایش است و بازار اکران دارد آرام‌آرام از حالت سکون خارج می‌شود. از آن طرف، ورود

خوانش «ممد نبودی ببینی» از منظر جامعه‌شناسی موسیقی

نوحه‌ای که به حافظه جمعی جنگ تبدیل شد

نوحه «ممد نبودی ببینی»

شهرآزاد

گفت

یک قطعه

مشهور مربوط

به دوران جنگ

ایران و عراق

نیست؛ این اثر

رامی‌توان یکی

از مهم‌ترین

نمونه‌های

پیوند موسیقی

آیینی، حافظه

جمعی و روایت

تاریخی در

ایران معاصر

دانست. کمتر

نوحه‌ای در

تاریخ موسیقی

مذهبی ایران

توانسته‌تا

این اندازه

به بخشی

از هویت

شنیداری چند

نسل تبدیل

شود

می‌شد. افشاری امکان ایجاد تعادل میان این دو حس را فراهم کرده است. در بسیاری از جمله‌های ملودیک، خواننده روی نت‌هایی مکث می‌کند که حسن تعلیق و ناتمام‌بودن ایجاد می‌کنند؛ گویی سوگ هنوز پایان نیافته است.

یکی دیگر از نکات مهم، ریتم نوحه است. برخلاف سرودهای رسمی جنگ که اغلب ریتم‌های منظم مارش گونه دارند، «ممد نبودی» از انعطاف ریتمیک نوحه‌های سنتی استفاده می‌کند. ضرب‌آهنگ در این قطعه حالتی شناور دارد؛ گاهی به سمت سوگواری کند می‌شود و گاهی با شدت گرفتن همخوانی جمعی، حالتی حماسی پیدا می‌کند. این تغییرات ریتمیک باعث می‌شود قطعه زنده و انسانی به نظر برسد، نه مکانیکی و از پیش طراحی شده. اجرای کویتی پور نیز نقش تعیین‌کننده‌ای در تثبیت این نوحه دارد. صدای او از نظر تکنیکی شاید به خوانندگان کلاسیک موسیقی ایرانی شباهتی نداشته باشد، اما ویژگی همیش «باورپذیری» است. کویتی پور این نوحه را مثل یک آواز صحنه‌ای اجرا نمی‌کند؛ بیشتر شبیه کسی است که در میانه جمع، از درون تجربه‌ای واقعی می‌خواند. خش‌دار بودن صدا، تحریرهای محدود و حتی گاهی خارج شدن کنترل‌شده از ظرافت‌های کلاسیک، همه در خدمت انتقال حس قرار می‌گیرند. همین ویژگی باعث می‌شود اجرا طبیعی و صادقانه به نظر برسد.

از نظر جامعه‌شناختی نیز «ممد نبودی» پدیده مهمی است. بسیاری از آثار مرتبط با جنگ، با پایان یافتن فضای سیاسی و اجتماعی زمانه خود کم‌کم فراموش شدند، اما این نوحه همچنان در حافظه عمومی باقی مانده است. دلایل احتمالاً آن است که اثر بیش از آنکه تبلیغاتی باشد، عاطفی است. مردم هنگام شنیدن آن، پیش از هر چیز فقدان، دلنگانی و امید را حس می‌کنند؛ احساساتی که محدود به یک دوره تاریخی خاص نیستند.

در واقع، این نوحه را می‌توان یکی از معدود آثار جنگ دانست که توانست به تجربه‌ای انسانی تبدیل شود. حتی کسانی که ارتباط مستقیمی با فضای جنگ ندارند، معمولاً با شنیدن آن تحت تأثیر قرار می‌گیرند، چون ساختار موسیقایی و عاطفی اثر بر احساسات بنیادین انسانی تکیه دارد: غمیت، انتظار، سوگ و آرزوی دیدن لحظه پیروزی. «ممد نبودی ببینی شهرآزاد گشته» امروز فقط یک نوحه نیست؛ بخشی از حافظه شنیداری ایرانیان است. همان‌طور که بعضی ملته‌ها دوره‌های تاریخی خود را با یک سرود یا ملودی به یاد می‌آورند، در ایران نیز صدای این نوحه به یکی از اصیل‌ترین صداها یادآوری جنگ تبدیل شده است. ماندگاری آن نه حاصل تبلیغات، بلکه نتیجه پیوند عمیق میان موسیقی بومی، لحظه تاریخی و احساس جمعی مردمی است که آن دوران را زندگی کردند.

جهانبخش کردی‌زاده، مشهور به «بخشو»، در مراسم عزاداری جنوب ایران خوانده شده بود. بخشو از مهم‌ترین نوحه‌خوانان بوشهر به شمار می‌رفت و شیوه خواندنش تأثیر بزرگی بر موسیقی مذهبی جنوب گذاشت. در واقع، «ممد نبودی» نمونه‌ای روشن از مهاجرت یک ملودی بومی از فضای آیینی به متن یک واقعه تاریخی است. این ریشه جنوبی در فرم ملودی کاملاً قابل شنیدن است. حرکت نغمه بیشتر بر پایه تکرارهای تدریجی و جمله‌های کوتاه شکل گرفته؛ ویژگی‌ای که در نوحه‌های بوشهری بسیار رایج است. ملودی پیچیدگی تکنیکی زیادی ندارد، اما دقیقاً به همین دلیل قابلیت همخوانی جمعی پیدا می‌کند. در موسیقی آیینی جنوب، هدف اصلی نمایش مهارت خواننده نیست؛ بلکه ایجاد مشارکت احساسی جمع است. «ممد نبودی» نیز همین ویژگی را حفظ کرده است. شنونده پس از یکی دو بار گوش دادن، می‌تواند ملودی را زمزمه کند و همین، قدرت ماندگاری اثر را افزایش می‌دهد.

از منظر دستگاہی، این نوحه در آواز افشاری اجرا می‌شود؛ یکی از متعلقات دستگاہ شور که در موسیقی ایرانی معمولاً برای بیان حس حسرت، تنهایی و اندوه به کار می‌رود. افشاری نسبت به بسیاری از آوازهای دیگر، حالتی درون‌گرا و تأملی دارد. در آن خبری از شکوه نمایشی دستگاہ‌هایی مثل ماهور یا هیجان مستقیم چهارگاه نیست. فضای افشاری بیشتر به اندوه خاموش و انسانی نزدیک است؛ اندوهی که فریاد نمی‌زند، اما در عمق شنونده نفوذ می‌کند.

در «ممد نبودی»، استفاده از افشاری کاملاً هوشمندانه است، چون اثر صرفاً درباره پیروزی نیست. اگر این شعر در فضایی کاملاً حماسی اجرا می‌شد، وجه سوگ آن از بین می‌رفت. برعکس، اگر بیش از حد تراژیک خوانده می‌شد، حس فتح و رهایی خرمشهر تضعیف

یادداشت

علیرضا سپهوند

روزنامه‌نگار و پژوهشگر موسیقی

در میان همه سرودها و نوحه‌های سال‌های جنگ ایران و عراق، کمتر اثری توانسته مانند «ممد نبودی ببینی» شهرآزاد گشته» در حافظه تاریخی ایرانیان ماندگار شود. نوحه‌ای با صدای کویتی پور، شعری از جواد عزیزی و ملودی‌ای برخاسته از آیین‌های سوگواری جنوب ایران که پس از آزادی خرمشهر به نماد هم‌زمان پیروزی و فقدان بدل شد؛ اثری در آواز افشاری که ریشه‌هایش به دهه چهل و نوحه‌خوانی جهانبخش کردی‌زاده، مشهور به «بخشو»، بازمی‌گردد.

نوحه «ممد نبودی ببینی شهرآزاد گشته» فقط یک قطعه مشهور مربوط به «دوران جنگ ایران و عراق نیست؛ این اثر را می‌توان یکی از مهم‌ترین نمونه‌های پیوند موسیقی آیینی، حافظه جمعی و روایت تاریخی در ایران معاصر دانست. کمتر نوحه‌ای در تاریخ موسیقی مذهبی ایران توانسته تا این اندازه از فضای مراسم مذهبی فراتر برود و به بخشی از هویت شنیداری چند نسل تبدیل شود. هنوز هم با گذشت ده‌ها، شنیدن مصرع آغازین این نوحه، بلافاصله تصویر خرمشهر، جنگ و نام محمد جهان‌آرا را در ذهن بسیاری زنده می‌کند.

آنچه «ممد نبودی» را ماندگار کرده، فقط بار عاطفی شعر نیست؛ بلکه ترکیب کم‌نظیری از شعر، ملودی، لحن و ساختار موسیقایی و اجرایی نوحه نیز کاملاً شنیده می‌شود. شعر این اثر با خطاب مستقیم به محمد جهان‌آرا آغاز می‌شود؛ فرمانده‌ای که پیش از آزادسازی خرمشهر در سقوط هواپیمای سی ۱۳۰۰ به شهادت رسید و هیچ‌گاه بازپس‌گیری شهر را ندید. جمله «ممد نبودی ببینی» از نظر ادبی بسیار ساده است، اما قدرت آن دقیقاً در همین سادگی نهفته است. شعر به جای استفاده از زبان پیچیده یا استعاره‌های سنگین، به زبان گفتار نزدیک می‌شود؛ گویی جمعی از رزمندگان با فرمانده غایب خود حرف می‌زنند. همین لحن محاوره‌ای باعث می‌شود مخاطب احساس کند با یک متن رسمی روبه‌رو نیست، بلکه صدای واقعی آدم‌هایی را می‌شنود که سوگ و پیروزی را هم‌زمان تجربه کرده‌اند.

اما شاید مهم‌ترین عنصر این اثر، ملودی آن باشد؛ ملودی‌ای که زنده در سنت‌های سوگواری جنوب ایران دارد. برخلاف تصور رایج، این آهنگ اساساً برای جنگ ساخته نشده بود. نغمه اصلی سال‌ها پیش‌تر توسط

برای سوم خرداد؛ چهل و چهارمین سال آزادی خرمشهر

تجلی اراده ملی و اقتدار تمدنی

یادداشت

مشار وزیر فرهنگ و دبیر شورای فرهنگ عمومی کشور

کرده است. این فرهنگ با محوریت «مردمی‌سازی دفاع»، از ایستادگی هشت‌ساله تا نبردهای اخیر، اثبات کرده که ملت ایران، ملتی است که به تعبیر امام راحل، فراتر از امت عصر رسوله‌الله (ص) گام برمی‌دارد؛ ملتی که تاکنون هیچ‌گاه «تنگ» احد انقلاب» راه‌ناگردد و در برابر هجوم استکبار جهانی هراس به دل راه نداده است. درس بزرگ دفاع مقدس به ما آموخت که «بازاراندگی»، تنها محصول زرادخانه‌های نظامی نیست، بلکه ثمره ترکیب هوشمندانه «صبر استراتژیک»، «استقامت ملی» و «پیوند قلبی با ولایت» است. این فرهنگ، در تار و پود ساختار اجتماعی ایران، همبستگی بی‌نظیری ایجاد کرده که در برابر هرگونه تهدید، چون سدی نفوذناپذیر عمل می‌کند. امروز، این سرمایه عظیم اجتماعی که در دوره ده‌ها مقاومت صیقل خورده، بزرگ‌ترین دارایی ما برای ساخت «ایران مقتدر و پیشرفته» است. پیروزی‌های مکرر در میادین نظامی و دیپلماتیک، بستری راهبردی برای جهش اقتصادی و توسعه پایدار فراهم آورده است. همان‌گونه که در دفاع مقدس، ساله و اکنون پس از دو جنگ تمام‌عیار ۱۳ و ۴۰ روزه با دشمن آمریکایی و صهیونیسم، مردم، میدان و دیپلماسی هم‌دوش یکدیگر گام برداشتند، در آینده نیز باید از این روحیه جهادی برای آبادانی همه‌جانبه کشور بهره گرفت. آینده، متعلق به ملتی است که با حفظ اصالت دینی و هویت ملی، از دل چالش‌ها، فرصت‌ها را شکار می‌کند. عزت جهانی ایران که امروز در گانوش تحولات منطقه و جهان می‌درخشد، مرهون همین بصیرت ملی است. سوم خرداد به ما یادآوری می‌کند که خرمشهرها در پیش است؛ نه به معنای جنگی که پایان یابد، بلکه به معنای فتح‌قله‌های رفیع پیشرفت و تمدن‌سازی است. ملتی که در برابر تمام‌دنیای استکبار ایستاد و خو به ابرو نیلور، بدون تردید در ساختن فردای درخشان ایران نیز فاتح نهایی خواهد بود. «مسیری که با «استقامت» آغاز شد و با «اقتدار تمدنی» در پیانیه گام دوم رهبر شهید ملیک و ملت به ثمر خواهد نشست.

سوم خرداد، در تقویم حیات انقلاب اسلامی، تنها یک «روز» نیست؛ بلکه نقطه عطفی در تاریخ معاصر ایران و نماد تاب‌آوری ملتی است که در پی‌بوحه سخت‌ترین کارزارها، معادلات قدرت جهانی را برهم زد. آزادسازی خرمشهر، تجلی‌گاه باوری بود که معمار کبیر انقلاب، حضرت امام خمینی (ره)، در کالبد ملت دمید؛ باوری عمیق که ثابت کرد «ما می‌توانیم»، نه شعاری برآمده از شور، که حقیقتی برخاسته از ایمان راسخ و وحدت کلمه است. فتح خرمشهر، الگوی «مردمی‌سازی جنگ و دفاع» را به جهان مخاره کرد؛ پیوندی ناگسستنی میان ملت و حضرت امام خمینی (ره) که از حماسه سال ۱۳۶۱ آغاز شد و در نبردهای سرنوشت‌ساز دیگر استمرار یافت. آنچه در «جنگ ۴۰ روزه اخیر نیز به نظاره نشستیم، تبلور همان قدرت درون‌زایی است که ریشه در آموزه‌های دفاع مقدس دارد. ما به درستی دانسته‌ایم، که در نظام بی‌رحم روابط بین‌الملل که «قدرت» تنها زبان مفاهم است، ایران با تکیه بر بازآرندگی بومی، اراده جنگی هم‌زمن زمان را به زانو در آورد. این نبرد، نه فقط یک روایتی نظامی و نمادی از اقتدار جهانی ایران بود که دشمن را وادار ساخت تا در برابر هم فشار نظامی، ما، ناگزیر به کرنش در پای میز مذاکره تن دهد. این رخداد، سندی گویاست که بازیگران سیاسی فاقد قدرت، در چنبره رقابت‌های جهانی بلعیده می‌شوند؛ اما ایران با درهم‌تنیدن اراده‌های «مردم»، «میدان» و «دیپلماسی»، قواعد بازی را به نفع خویش تغییر داد. فرهنگ دفاع مقدس، فراتر از خاطری کهن، یک سازه کلان فرهنگی-اجتماعی است که هویت ایران را در تراز یک قدرت تأثیرگذار جهانی بازتعریف